

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת אחרי מות - קדושים | גיליון 26 | ח' באייר תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וידבר ה' אל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיִּמָּתוּ" כבוד תלמידי חכמים צריך להיות במעלה הגדולה ביותר.

מצאנו כמה פירושים מדוע מתו בני אהרן נדב ואביהוא, ואחד הפירושים (סנהדרין נב.) משום שהיו עומדים ואומרים אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור.

והנה צריך לדעת יסוד גדול, שאדם צריך לכבד ולירא מתלמידי חכמים יראה גדולה ביותר, כי פגיעה בתלמידי חכמים היא הדבר החמור והקשה ביותר אשר יש לנו. וכמו שמובא בגמרא (חגיגה כב:) תניא אמר רבי יהושע בושני מדברכם בית שמאי וכו'. נטפל לו תלמיד אחד מתלמידי בית שמאי, אמר לו אומר לך טעמו של בית שמאי.. מיד הלך רבי יהושע ונשתטח על קברי בית שמאי, אמר נעניתי לכם עצמות בית שמאי, ומה סתומות שלכם כך, מפורשות על אחת כמה וכמה. אמרו כל ימינו הושחרו שיניו מפני תעניותיו, עד כאן.

הרי רבי יהושע שהיה תנא מהתנאים הגדולים והחשובים שהיו, אמר דבר שלא הבין מדברי בית שמאי ודיבר לא בכבוד כלפי בית שמאי, כל חייו הצטער וצם תעניות רבות עד ששיניו הושחרו מרוב תעניות שצם כי דיבר לא בכבוד על בית שמאי ומדוע, כי כבוד חכמים צריך להיות בזהירות גדולה אצל האדם.

וידוע מעשה המובא ברבנו הבעל שם טוב, שפעם אחת ראה בעיניו חילול שבת, והצטער הבעל שם טוב מדוע ראו עיניו חילול שבת. ואחרי שחקר ובדק, מצא בנפשו ששמע אדם שמוזלזל בתלמיד חכם. ידוע שתלמיד חכם הוא בבחינת שבת, כמו שהזוהר הקדוש (נשא, קמד ע"ב) אומר כתיב שְׁבֶת לַה' קְדֹשׁ לַה', מה שְׁבֶת לַה' קְדֹשׁ, אֹף רַבִּי שְׁמֵעוֹן שְׁבֶת לַה' קְדֹשׁ. אם כך תלמיד חכם בבחינת שבת, ומשום ששמע זלזול בתלמיד חכם, עבירה גוררת עבירה וראה בחינת זלזול בתלמיד חכם על ידי שראה זלזול של שבת קודש, שאדם חילל שבת קודש.

וכך מה שמובא בנביא (ישעיה נח, יג) "קְרַאתְ לַשְׁבֶּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד" ודקדקו ואמרו בשעה שתשמור ותענג את השבת, יש לך לזכור כי גם הצדיק קדוש השם יהיה מכובד, שהוא גם כן בבחינת שבת ויש לענגו ולשמחו בכל מיילי דמיטב ואם לא כן, אין השבת בשלימות ויש בה חילול.

ולכן בני אהרן מתו שלא נהגו כבוד במשה ואהרן, משום שכבוד תלמידי חכמים צריך להיות בצורה הגבוהה והחזקה ביותר.

"המנורה האדומה נדלקה"
 "העולם כולו נגרר אחרי המצב בעם ישראל"
 האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 ליל ראש חודש אייר, לוס אנג'לס

כולנו ספר דברים בשבת!!
 ספר דברים צוואת משה רבנו רע"א מדימונא
 כתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

אחת הטעויות של הורים, הורים חושבים שהילדים זה נכסים שלהם - הילד רק מופקד אצל האבא והאמא לגדל אותו ואח"כ לשחרר אותו לנפשו. הילד לא במחזיק מפתחות של האמא, עוד איזה מפתח אחד במחזיק. לא, לאחד יש שלושה מפתחות, לאחד חמשה מפתחות, לא, ילדים זה לא במחזיק מפתחות. ילד זה רק פיקדון, כמו אצל רבי מאיר בעל הנס שהיו לו שני ילדים, הם מתו, היה שבת הוא ישב בשולחן, ברוריה אשתו לא רצתה להגיד לו. אכל, שבת בבוקר שאל אותה, איפה הילדים? אמרה לו, התעכבו. לא אמר כלום, אכל. מוצאי שבת היא אמרה, איך אני אגיד לו ששני הילדים מתו? היא אמרה לו, מישהו נתן למישהו פיקדון והוא החליט לבקש את הפיקדון, מה הוא יעשה? הוא אמר לה, הבנתי, ברוך דיין האמת, הוא הבין את הרמז. פיקדון, שני ילדים השם נתן פיקדון, לקח אותם, זה פיקדון של השם. הילדים זה פיקדון עד שהם גודלים, הם גודלים תכבד אותם, תאהב אותם, תתן להם את העצמאות שלהם.

בכדי שאדם יוכל לקבל מרבו.

וזו הייתה הטעות של בני אהרן "בְּקִרְבָּתְם לִפְנֵי ה' יִמְתּוּ", הם התקרבו במקום שלא צריך להתקרב במקום שאדם צריך להיות רחוק בו, ובגלל ששמה התקרבו היו צריכים למות.

אם כך אדם צריך להתנהג בחכמה עם רבו, לדעת איפה הנקודות שצריך להתקרב אליהן ולהיות קרוב מאוד לרבו, איפה הנקודות שהקירבה לרב גורמת לאדם להיות פחות כלי קיבול ולקבל תורה מרבו.

"וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיִּמְתּוּ" הריחוק בצורה מסוימת מהרב הוא דבר טוב בכדי שאדם יוכל לקבל מרבו

צריך להבין את דברי הפסוק "אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה'", מה ענין בקרבתם לפני ה', האם בגלל שהתקרבו להקב"ה לכן מתו, איך אפשר להבין הרי התכלית שלנו להיות קרובים להקב"ה, אז בגלל שהתקרבו להקב"ה מתו?

אלא אפשר לפרש ולומר, הגמרא אומרת (כתובות קג:) שרבי הקדוש רבי יהודה הנשיא לפני שנפטר, צוה את בנו זרוק מרה בתלמידים. וצריך להבין מה פירוש זרוק מרה בתלמידים?

מובא בשם הרב הקדוש רבי מנחם מנדל מרימינוב זצוק"ל, שעיקר קבלת הלבנה מאור החמה היא ברחקות כנודע וכל מה שמתרחקת ביותר תקבל יותר מאורה, וכל מה שמתקרבת ביותר אל המשפיע יכה אורה. כן הוא בדמיון קבלת התלמיד מהרב, על ידי שיתנהג עם רבו ברחקות בבחינת היראה, יקבל ממנו יותר, ומחוייב לקבל מוראו ביותר ויקבל ביותר. כמו כן הוא כביכול כנגד ה' יתברך, לפי מה שמתנהג האדם ביראה לפני בוראו, כן הוא זוכה לדבקות בה'. וכאשר "אַחֲרֵי ה' אֵלֵהֶיכֶם תִּלְכוּ וְאֵתוּ תִירְאוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְבָקְלוּ תִשְׁמְעוּ וְאֵתוּ תַעֲבְדוּ" (דברים יג, ה) אז תזכו "וְיָבו תִּדְבְּקוּן".

על פי זה יובן, רבנו הקדוש מצווה את בנו זרוק מרה בתלמידים, פירוש הדברים שכאשר התלמיד מרגיש יותר מידי קירבה לרב אז התלמיד מתחיל לזלול ברב שלו. אבל מתי שהתלמיד מרגיש ריחוק מהרב בצורה מסוימת וקירבה בצורה מסוימת, אז התלמיד יכול לקבל הרבה מרבו. לכן רבי הקדוש צוה את בנו זרוק מרה, תרחיק בצורה מסוימת את התלמידים ממך, שיוכלו להיות כלי קיבול לקבל ממך את התורה.

וכך הלבנה, כמה שהלבנה יותר קרובה לשמש היא פחות מקבלת אור מהשמש, וכמה שהלבנה יותר רחוקה מהשמש היא יותר מקבלת אור מהשמש. יש דברים שהריחוק הוא בריא להם וטוב להם, ויש דברים שהקירוב טוב להם, אם כך הריחוק בצורה מסוימת מהרב הוא דבר טוב

ספר דברים בשבת ישועה שפוגעת בול!

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

שניית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב אני ואשתי מתחזקים והולכים בהנהגות של כבוד הרב ב"ה. אני עובד וקובע עיתים לתורה ואשתי מאד רוצה שאני אהיה בן תורה, אבל אני מרגיש שאני לא שם. איך אדם יכול לדעת מה היעוד שלו מבחינת חיי תורה?

תשובה:

אדם צריך לעשות הכל בהדרגה, אדם לא יכול ביום אחד לקפוץ ולעשות דברים שהוא לא בנוי בהם בנפש.

בוודאי שלפעמים זה פחדים וזה דבר שהוא כן יכול, ורק היצר הרע עוצר אותו. לעשות הרבה שיחות נפש עם האשה ובשיחות נפש עם האשה להגיע לנקודה אמיתית.

אנחנו חושבים שהבעל והאשה הצדיקים יעשו הרבה שיחות נפש ויגיעו לעמק השווה מה לעשות, וביחד שניכם תגיעו למקומות נכונים והשם יעזור שתשרה ברכה במעשה ידיכם ושתלכו לקו נכון ולדבר נכון.

**"וַיְבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נְדִיב לֵב"
"קְדָשִׁים תְּהִיּוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם"
במעשה קטן שהאדם עושה יכול להרים או להפיל עולם ומלואו**

כוונת הדברים אפשר לבאר על פי מה שמובא בתורה (דברים לב, ט) "כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבְל נַחְלָתוֹ", עם ישראל נותנים כח בפמליה של מעלה כמו שכתוב (תהלים סח, לה) "תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים" ולא רק בברואי מעלה הם מוסיפים כח, אלא כביכול גם בגדולתו של הקב"ה.

וכך דקדקו בשם קדושי עליון על מה שמובא במדרש (ויק"ר כד, ט) קְדָשִׁים תְּהִיּוּ, יָכוֹל כְּמוֹנֵי תַלְמוּד לומר: כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, קְדָשְׁתִּי לְמַעַל מְקַדְשֶׁתְּכֶם. דהיינו שקדושתו למעלה, רצה לומר הקדושה של הקב"ה למעלה, היא מקדושתכם. בני ישראל גורמים למעלה קדושה כביכול על ידי מעשיהם הטובים, וזהו קדושתו למעלה היא מקדושתכם, ממה שאתם מקדשים עצמכם למטה, קדושתו עולה ומתחזקת ומתגדלת למעלה.

וצריך יהודי לדעת שכל פעולה שעושה למטה, מחזקת את כח הקב"ה למעלה, זה מה שאמר "יעקב חבל נחלתו" שיעקב אבינו (עם ישראל) הם כמו חבל ארוך, כשמנענעים אותו למטה הוא מתנוענע גם למעלה. וזהו "כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבְל נַחְלָתוֹ" כמו חבל.

וחז"ל משלו משל למלך שבארמונו הייתה תלויה נברשת גדולה מאוד של כסף וזהב, אבנים טובות ומרגליות. הנברשת הייתה מחוברת לגג הבית בחבל עבה וקשה, שמחזיק למעלה שלא תיפול. פעם עבר ליד הארמון אחד מהכפריים שהיה צריך חבל חזק לקשור את תרמילו, וראה על גג הארמון חבל קשור מבחוץ, עלה לגג של הארמון והתחיל לחתוך את החבל. כשחתך את החבל בשביל התרמיל, כל הנברשת היקרה נפלה ונשברה והיה נזק קשה ביותר. השומרים של המלך מיד תפסו אותו ושמו אותו בבית האסורים, התחילו לצעוק עליו צעקות קשות על הנזק הגדול שעשה. אבל אותו אדם אמר להם מה עשיתי? רק רציתי חבל קטן בשביל לקשור את התרמיל שלי.

לפעמים דבר קטן מזעזע ומפיל או מרים עולם ומלואו, וזהו שנאמר "כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ" בני ישראל הם נעשים כחלק ממש מהקב"ה, והם נותנים עֹז לְאֱלֹהִים הם נותנים עוז וכח להקב"ה. זה מה שנאמר בפרשת השבוע "קְדָשִׁים תְּהִיּוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי" קדושתו גדולה משלכם, הקדושה של הקב"ה מתגדלת ועולה מקדושתם של עם ישראל.

לכן כל יהודי צריך לדעת ביותר בימים אלו שמתחילים ימי הקיץ, כמה שיותר מתחזק ומתקדש, מטהר ומחזק את עצמו, מסגף את עצמו ונזהר מכל הפיתויים ומכל היצרים שנמצאים בחוץ, שומר על עצמו בקדושה גדולה, הוא מחזק את כוחו של הקב"ה בעולם, ומרומם את כוחו של הקב"ה בעולם. לכן נקפיד ביותר בימים אלו בכל עניין, משום שמצוה גוררת מצוה וחס ושלום עבירה גוררת עבירה.

**"קְדָשִׁים תְּהִיּוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם"
אדם שעובר או מזלזל בקיום המצוות פוגע בחיות גופו.**

וברש"י שם, מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויים בה ע"כ. דהיינו, בשאר הפרשיות לא שנה משה אלא לאנשים,

ופרשה זו נאמרה בהקהל לכל עדת בני ישראל, אנשים, נשים וטף. והעניין הוא כי הכתוב אומר (קהלת יב, יג) "סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם". וידועים דברי הקדמונים, דאדם ממוזג מגוף ונשמה, וכמו שיש מזון גופני המחיה רמ"ח אברים ושס"ה גידים, כן יש מזון רוחני לנשמה רמ"ח מצוות עשה להחיות אבריו, ושס"ה לא תעשה להחיות שס"ה גידיו.

וכאשר עובר על אחת ממצוות התורה, הוא פוגם בחיותו של אותו איבר או גיד המכוון נגדו, ובמצוות התורה שיש בהם כרת כאשר עובר עליהן פוגע בחיות נפשו ממש. "את האלהים ירא" זה שס"ה מצוות לא תעשה, ו"את מצותיו שמור" זה רמ"ח מצוות עשה, "זה כל האדם" מכוון נגד האיברים והגידים של האדם והם מזון הנפש. מצוות התורה נחלקות למצוות הנוגעות בין אדם למקום, וישנן מצוות הנוגעות בין אדם לחבירו. ישנן מצוות תמידיות ששייכות לכל איש ישראל בכל הזמנים, וישנן מצוות מיוחדות לסוגים אחדים, כהנים לויים או שלא ניתנו לקיימן רק מזמן לזמן, כגון מצוות מצה בפסח, סוכה בסוכות וכו'. ובעיני העולם מצוות הבאות רק מזמן לזמן חשובות לו יותר, ומקיימן בשמחה יותר משאר מצוות שיכול לקיימן תדיר כגון תורה ותפילה וציצית ומזוזה.

אבל האמת אינה כן, כי במזון וחיות הגוף אנו רואים אשר אויר לנשמה נתן ה' בכל מקום בעולם, וגם מים להשקות צימאון גופו יכולים לחפור בכל מקום, אבל זרעים ופירות יש שנזרעים בכל המדינות, יש פירות מיוחדים שאי אפשר להשיגם רק במדינות מיוחדות ולא בכל מקום, וכל זה הוא לפי גודל הצרכותו לחיותו, כי בלי אויר אי אפשר להתקיים על כן זה ניתן לו בכל מקום בלי טרחה. ושוב באים המים והמאכלים שאפשר להתקיים בלעדיהם לזמן קצר, בטרחה קצת אפשר לקבלם, ואותם פירות שאפשר לחיות גם בלעדיהם, אמת לא נמצא להשיג בכל מקום.

וכך גם במזון הרוחני, הקב"ה נותן מצוות תדירות במצוות שהם החיות של האדם, ומצוות שהן פחות תדירות והם פחות מהחיות של האדם, כמו במזון הנשמי. ופרשה זו פרשה מיוחדת היא שרוב גופי תורה תלויים בה, הרבה מהמצוות החשובות שבתורתנו הקדושה נמצאים בפרשה הזו.

וידוע מה שמובא בשם הגר"א על פרשתנו בספר המאור הגדול ששאל, כתוב בתורה שנאת חינם "לא תשנא את אחיך בלבבך", ושואל איך אפשר לומר שנאת חינם הרי אם חברו פגע בו והזיק לו אז זה לא שנאת חינם? הוא שונא אותו בגלל סיבה שחברו הזיק לו, אז מה הלשון שנאת חינם?

אלא מתרץ הגר"א ואומר אם אדם מאמין בהקב"ה, הוא מאמין שאין אדם נוקף אצבע למטה אלא אם כן גוזרים עליו מלמעלה, ואם חבירו ציער אותו סימן שזה בא מהקב"ה, ואם חבירו ציער אותו וזה בא מהקב"ה והוא בכל זאת שונא את חבירו, זוהי שנאת חינם. וכך מצאנו אצל דוד המלך, כשקילל אותו שמעי בן גרא קללה נמרצת, וידוע ששמעי היה ראש הסנהדרין וביזה את דוד המלך בזיון גדול ביותר. ואמר לו אבישי בן צרויה אל המלך "אֶעֱבְרָה נָא וְאָסִירָה אֶת רֵאשׁוֹ" (שמ"ב טז, ט), השיב לו דוד "כִּי ה' אָמַר לֹא קָלַל אֶת דָּוִד וְאִמַּר מִדְּעַת עֲשִׂיתָהּ כִּי" (שם, י). ראינו שדוד אמר כי הצער והעלבון הזה נגזר עליו מן השמיים, כי לא יכול אדם להרע לו אם ה' לא ציוה והמעליב והפוגע בו הוא רק שליח ה', ולכן אין לו לפגוע בשמעי.

סגולת הרי"ף

סגולה גדולה ליום ח' באייר לקיבול תפילותיו ועניית בקשותיו של האדם:

לכל האהובים והחביבים, יום ח' באייר, הוא יום מקודש ביותר, כ"א ישתדל לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה. ומובא בספרים הקדושים שמי שביום הזה קורא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה ואז מבקש מהקב"ה, כל בקשה שמבקש משפיע עליו הקב"ה שפע ממרום וזוכה לסיעתא דשמיא שנענים לו מהשמיים על כל תפילותיו. אז בבקשה צדיקים יקפידו לפני תפילת מנחה לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק", שלוש פעמים "פיטום הקטורת" ובע"ה נזכה לישועה ולהצלחה ולסיעתא דשמיא גדולה.

רבי מאיר בעל הנס

לוקת יוצאת והברכה נכנסת לבית של האדם.

רבתינו הקדושים אומרים שמתו שהאדם מקיים מה שדוד המלך אומר (תהלים לד, טו) "סור מִרַע וְעֲשֵׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפוּהוּ", "סור מִרַע", אם אתה רוצה לסור מהרע תתרחק מהמלאך של הכעס שבערב שבת בא להפריע לך ובא לעשות מחלוקת ואז אתה עושה טוב, אתה הופך את המלאך הרע שבא עם המלאך הטוב להיות טוב, ואז "בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפוּהוּ" מה הפירוש "וְרַדְּפוּהוּ", שכל השבוע נהיה ישועה והצלחה ונהיה לאדם טוב כל השבוע כולו. "סור מִרַע", מתי שאתה סר מרע, שאתה יוצא מהיצר הרע, שאתה לא נותן ליצר הרע להיכנס לבית שלך, אז אתה הופך את המלאך הס"מ ל"עֲשֵׂה טוֹב", הס"מ נהיה עושה טוב, הוא נהיה עונה אמן על מה שהמלאך הטוב אומר שיהיה זה שיהיה שבת הבאה גם טוב. "וְעֲשֵׂה טוֹב", אתה עושה אותו טוב, "בִּקְשׁ שְׁלוֹם" אז השלום בא לבית של האדם, "וְרַדְּפוּהוּ", זה נהיה אצל האדם כמו דבר שהטוב רודף אחרי האדם, הטוב נהיה מציאות שרודף ונמצא אחרי האדם הטוב ולא ח"ו הרע רודף אחרי האדם.

לכן צריך להקפיד הקפדה גדולה בערב שבת קודש ובשבת להיות דבוקים בתורה הקדושה, להיות דבוקים במצוות, להיות דבוקים במעשים הטובים, להיות דבוקים באהבת השם, להיות דבוקים בבין אדם לחברו ולהיזהר זהירות גדולה מהמחלוקת שהיא הרס גדול ביותר.

רבי מאיר בעל הנס קבור עומד. כל מי שנפטר קבור שוכב, רבי מאיר בעל הנס קבור עומד עם ידיים כלפי שמיים, מתפלל שהמשיח יבוא.

מסופר על צדיקים גדולים שכל רעש משונה שהם היו שומעים, הם היו אומרים זה רעש שהמשיח בא. צדיקים היו ישנים עם הבגדים, עם נעלים, שאם המשיח יבוא באמצע הלילה, שהם ירצו.

ידועה גמרא שהגמרא מספרת ואומרת על רבי מאיר בעל הנס, שרבי מאיר בעל הנס היה יושב ונותן שיעור באיזה בית כנסת ואשה אחת ישבה בשיעור עד שעה מאוחרת. ומתי שהיא באה לביתה בעלה כעס עליה ובעלה אמר לה, אני לא נותן לך להיכנס לבית ואני רוצה להתגרש, רק אם תלכי ותירקי על רבי מאיר בפנים, אז אני אסלח לך.

הדבר נודע לרבי מאיר ורבי מאיר רצה שיהיה שלום בבית של המ' שפחה הזו. מה עשה רבי מאיר, הלך ואמר לאותה אשה אני פוחד מעין הרע, אם את יכולה לירוק עלי שירד ממני העין הרע או משהו בעין שיש לי ורק אם יורקים זה עובר. אותה אשה ירקה על רבי מאיר בפניו והלכה לבעלה ואמרה, ירקתי על רבי מאיר.

רבי מאיר בעל הנס הקודש קודשים של עם ישראל היה מוכן שירקו לו בפנים רק שיהיה שלום בבית של עם ישראל, משום שאם יש שלום בבית בשבת, יש ברכה לכל השבוע כולו וכל החיים של האדם משתנים לטובה ולברכה אם יש שלום בבית של האדם, "השם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּים יִשְׁבִּיעֶיךָ" (תהלים קמז, יד), אם יש "שְׁלוֹם" יש "חֵלֶב חֲטִיִּים", לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

לכן השטן מגיע בשבת בכל הכוח בערב שבת לעשות "אש" בכל מושבותיו של אדם, להדליק את האש וככה להדליק את האש של גיהנום ולדרדר ולהוריד את האדם לדברים הקשים ביותר.

ידוע מה שכתוב בספרים הקדושים, כל אדם יש לו נשמה ומי שעושה מצוות או מתדבק במצוה מסוימת מתעברת בו נשמה של צדיק ואם אדם כועס מיד הנשמה של צדיק יוצאת ממנו. שבת זה דבר מקודש, דבר שצריך להיזהר מהיצר הרע, זמן שצריך להיזהר מהכעס, אין דבר שמחריב ומקלקל ומשחית כמו המחלוקת וכמו הכעס, הכעס הוא הורס כל חלקה טובה, המחלוקת הורסת כל חלקה טובה, היצר הרע והשטן מרקד להרבות מחלוקת, להרבות יצר הרע, להרבות דברים רעים.

כמו שמסופר עוד על רבי מאיר בעל הנס, התורה הקדושה מספרת שהיתה משפחה שכל שבוע היו רבים בשבת, כל שבוע היה בבית שלהם מחלוקת וריב גדול ויצר הרע גדול. מה עשה רבי מאיר? רבי מאיר רצה לעצור את המחלוקת הזו. ערב שבת קודש פתאום הופיע בביתם, אותם אנשים התביישו לריב, לא רבו ולא עשו כלום. שבת הבאה שוב, רבי מאיר בעל הנס מגיע אליהם בהפתעה, עוד פעם התביישו לריב, לא רבו ולא כלום. שבת שלישית שוב בא אליהם רבי מאיר בעל הנס לבית ועוד פעם לא רבו.

אחרי שלושה שבועות שרבי מאיר בעל הנס בא אליהם והפסיקו לריב, המחלוקת הפסיקה אצלם בבית. אדם צריך לדעת, מי שעוצר את המחלוקת, מי שלא נותן למחלוקת להיכנס לבית שלו, אז המח' "

אתם מקדישים

ואנחנו אפיציים!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510